

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/82/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6321010302
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6321010302.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a Mgr. Ivany Datlovej, na verejnom zasadnutí dňa 25. januára 2023, v trestnej veci obžalovaného W. Q. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 12. septembra 2022, sp. zn. 4T/48/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného W. Q., nar. XX.XX.XXXX v I., trvalým pobytom I. XX,

o d s u d z u j e

podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. d), j) Tr. zák., § 38 ods. 2,3 Tr. zák., § 39 ods. 1,3 písm. e) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a určuje skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného W. Q. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný W. Q. uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 03.12.2020 približne o 19.05 hod. v D. pre P. a Y. v E. O., kde bol v tom čase umiestnený, keď bol v izbe sám s maloletým R. B., nar. XX.XX.XXXX, tomuto maloletému hovoril, že „idú robiť sex a také blbosti“, kázal mu, aby mu chytil pohlavný úd do ruky a masturboval (maloletý uviedol - „vyhoniť“), s čím maloletý R. B. nesúhlasil,

následne ležal v izbe na posteli na maloletom R. B., nar. XX.XX.XXXX tak, že maloletý R. B. bol na posteli v polohe priečne dole bruchom, nohy od stehien mu trčali dole z postele, mal na členkoch stiahnuté pyžamové nohavice, na genitáliách a na zadku bol nahý, pričom obžalovaný ležal na maloletom R.B. tak, že nohy mal na zemi a telom sa pohyboval dopredu a dozadu po maloletom, pričom pyžamové nohavice mal oblečené,

teda obžalovaný s maloletým R. B., nar. XX.XX.XXXX vykonával tieto sexuálne praktiky hoci vedel, že maloletý R. B., nar. XX.XX.XXXX mal v tom čase menej ako 15 rokov.

Za to bol odsúdený podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. d), j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák., za použitia ust. § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený a bola mu určená skúšobná doba 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o vine a vo výroku o treste podal obžalovaný priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 16. novembra 2022.

Úvodom poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou nesúhlasil a trval na svojej nevine. Daný skutok nespáchal, neexistujú žiadne dôkazy voči nemu a práve naopak všetky dôkazy svedčia v jeho prospech. Jediná očitá a priama svedkyňa Q. S. sama vypovedala, že videla že mal riadne oblečené pyžamo resp. aj pyžamové nohavice a teda je vylúčené, aby oblečený niekoho sexuálne zneužil resp. znásilnil, pričom v konaní nebolo ani žiadnym spôsobom preukázané akým spôsobom resp. akým konaním, sa mal v nadväznosti na samotný „priebeh“ danej situácie, dopustiť. Ani lekárske vyšetrenie z druhého dňa u maloletého nepreukázalo znásilnenie.

Poškodený maloletý bol v minulosti, pred umiestnením do D., sexuálne zneužívaný a jeho schopnosť rozlíšiť kedy a kde k tomu došlo je značne znížená, nedokáže svoje spomienky jasne oddiferencovať. Jeho spomienky na aktuálne vyšetřovanú udalosť sa miešajú so spomienkami na sexuálne zneužitie pred umiestnením do detského domova, a aktuálne vyšetřovanú udalosť popisuje rovnakým spôsobom a používa k popisu udalosti rovnaké slovné spojenia, ako na traumy v minulosti. Výpoveď poškodeného maloletého je značne ovplyvnená jeho predchádzajúcim sexuálnym zneužitím a je pravdepodobné, najmä i vzhľadom na fakt, že uvedené situácie popisuje rovnako, že tento nedokáže rozlíšiť o akú vyšetřovanú udalosť sa jedná a tieto zamieňa resp. popisuje v predmetnom konaní udalosť jeho sexuálneho zneužitia a nie prešetřovanú udalosť. Vierohodnosť jeho výpovede je znížená predovšetkým následkami predchádzajúcej sexuálnej traumy a v nadväznosti na uvedené nie je možné jednoznačne určiť, či sa spomienky týkajú skutku, ktorý mu je kladený za vinu, alebo nejakej inej predchádzajúcej traumatickej udalosti.

V konaní nebolo preukázané, že došlo k naplneniu obligatórných znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorý je predmetom trestného konania a dokonca ani či bol čin dokonaný alebo ostal v štádiu pokusu.

Spochybnil závery znaleckého posudku č. XX/XXXX a je presvedčený, že nie je trestne zodpovedný z dôvodu nepriaznivého duševného stavu, no zároveň zopakoval, že tento čin nespáchal. Znalecký posudok nebral do úvahy ani skutočnosť, že v čase spáchania skutku a aj v súčasnosti bol pod vplyvom viacerých liekov, ktoré mu predpísali ošetrojúci psychiatri, pričom týmto znaleckým posudkom boli spochybnené všetky doterajšie vyšetřenia a posúdenie jeho psychického stavu a má za to, že s týmito otázkami sa prvostupňový súd riadne nevysporiadal a ani ich riadne nevyhodnotil.

Navrhol napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku vo všetkých výrokoch zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa, alebo aby krajský súd po zrušení prvostupňového rozsudku v zmysle ustanovení § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí v celom rozsahu.

Proti napadnutému rozsudku podal odvolanie písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 16. septembra 2022, ktoré dodatočne písomne odôvodnil a doručil okresnému súdu dňa 3. novembra 2022 aj okresný prokurátor, a to vo výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V úvode popísal výrok napadnutého rozhodnutia a nesúhlasil s výrokom o treste. Poukázal na to, že okresný súd v napadnutom rozhodnutí pri rozhodovaní o vine a uloženom treste, aplikujúc zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. okrem iného konštatoval, že na základe výsluchu znalkyň Q.. X. Q. a Q.. X. O., aj znaleckých posudkov č. XX/XXXX a XX/XXXX mal preukázané, že obžalovaný v čase spáchania

trestného činu mal stupeň intelektovo - mnestických funkcií v pásme ľahkej mentálnej retardácie, avšak obžalovaný napriek svojim zníženým intelektovým schopnostiam vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania, čo sa preukázalo aj tým, že sa snažil poprieť svoj podiel viny na spáchanej trestnej činnosti a vedel, že vychovávateľka išla na políciu oznámiť trestný čin v súvislosti s jeho správaním. Obžalovaný teda v čase spáchania trestného činu bol schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania a vedel ovládať svoje konanie. O tom, že mal vedomosť, že sa dopustil protiprávneho konania svedčí aj výpoveď svedkyne S., podľa ktorej bezprostredne po tom, ako obžalovaného pristihla pri skutku, tento začal kričať a vyhrážať sa, že si ublíži. Tu súd poukázal aj na závery znaleckých posudkov, ktoré u obžalovaného zistili tendencie k samopoškodzovaniu vo vypätých situáciách.

Okresný súd pri rozhodovaní nevychádzal zo záverov vyplývajúcich zo správ lekárov Q.. V. S., Q.. S. a Q.. B., v zmysle ktorých bol obžalovaný diagnostikovaný ako osoba so stredne ťažkou duševnou zaostalosťou s významnou poruchou správania, keďže v rámci predmetného konania znalkyne Q.. X. Q. a Q.. X. O. súdu zhodne v dostatočnom rozsahu objasnili, že v prípade vyššie uvedených zistení ide buď o diagnostický omyl, alebo o klasifikáciu podľa starých kritérií.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Obžalovaný je slobodný a v súčasnosti sa nachádza v P. W. W. - J. v J.. Za celkovo dva priestupky proti majetku v zmysle § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. a proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. bol sankcionovaný jedenkrát pokutou vo výške 10,- Eur a raz bol priestupok vybavený napomenutím. Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že doposiaľ nebol odsúdený za trestný čin.

Súd hodnotil pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. Obžalovanému poľahčuje, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zák.), ako aj to, že trestný čin spáchal vo veku blízkom veku mladistvých a táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť (§ 36 písm. d/ Tr. zák.), naopak, nepriťažuje mu žiadna okolnosť. Prevažuje u neho teda pomer poľahčujúcich okolností. Preto sa horná hranica príslušnej trestnej sadzby ustanovená v § 201 ods. 1 Tr. zákona znižuje o jednu tretinu.

Vychádzajúc zo skutočnosti, že intelekt obžalovaného je v pásme ľahkej duševnej zaostalosti, prihliadajúc na vek obžalovaného v čase spáchania trestného činu ako aj na to, že obžalovaný bol takmer od svojho narodenia až do obdobia dospelosti nepretržite umiestnený v ústavnej starostlivosti, berúc do úvahy jeho doterajší bezúhonný život a okolnosti v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov zodpovedá zákonným zásadám a hľadiskám pre ukladanie trestov uvedeným v § 34 Tr. zák., a to v nadväznosti na § 39 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák.. Súd bol toho názoru, že takto uložený trest vo výmere šesť mesiacov je pre nápravu obžalovaného plne postačujúci, zodpovedá požiadavkám individuálnej, ako i generálnej prevencie, zohľadňuje osobnostné pomery obžalovaného, jeho minulosť, zdravotný stav, ako i celkový intelekt a je dostatočný na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu. Uloženie trestu odňatia slobody v zákonnej sadzbe čo i len na dolnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere troch rokov, by bolo podľa súdu vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho celkové pomery neprimerane prísne.

Súd podľa § 50 ods. 1 Tr. zák., za splnenia podmienok v zmysle § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému podmienične odložil výkon uloženého trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Zohľadnil pritom, že obžalovaný nikdy nebol súdom trestaný, bol postihnutý len za dva drobné priestupky. Boli teda splnené aj vzhľadom na tieto okolnosti, ako i na závažnosť činu, všetky kritériá, na základe ktorých súd môže povoliť podmieničný odklad výkonu trestu odňatia slobody.

Napriek vyššie uvedenému má prokurátor zato, že podmienky pre uplatnenie § 39 ods. 1 Tr. zák. neboli splnené, nakoľko obžalovaný po celý čas prípravného aj súdneho konania popieral spáchanie skutku, aj keď dôkazy zabezpečené v rámci prípravného konania a ktoré boli verifikované aj dokazovaním na hlavnom pojednávaní preukazujú jeho vinu.

Navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. d), j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. vo výmere 3 rokov s podmieničným

odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom podľa § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. na skúšobnú dobu v trvaní 1 až 1 a pol roka.

K odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 16. novembra 2022.

Úvodom opätovne popísal výrok napadnutého rozsudku, poukázal na odvolanie, ktoré podal voči nemu ako i na odvolanie prokurátora, ktorý navrhol uložiť prísnejší trest a dlhšiu skúšobnú dobu.

Dodal, že v súčasnej dobe už nie je umiestnený v P. J. J., ale býva so svojou rodinou na adrese I. XX, pričom pri jeho psychickej poruche je veľmi málo pravdepodobné, že by sa do budúcnosti jeho stav zlepšil.

Zotrval na svojej nevine s presvedčením, že voči nemu neexistujú ani žiadne dôkazy, nakoľko daný skutok nespáchal, a práve naopak všetky dôkazy svedčia v jeho prospech a je preto logické, že odvolanie prokurátora považuje len za snahu o sprísnenie trestu.

Navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na argumentácii uvedenej v písomnom vyhotovení odvolania. Uložený trest považoval za neprimerane mierny a žiadal uloženie trestu odňatia slobody vo výmere tri roky s podmieneným odkladom jeho výkonu a probačným dohľadom na skúšobnú dobu jeden až jeden a pol roka tak ako uviedol v odvolaní.

Opatrovník poškodeného poukázal na to, že maloletému nebola spôsobená žiadna škoda a túto si preto neuplatňoval. Žiadal, aby súd rozhodol v zmysle vykonaného dokazovania.

Obhajca obžalovaného uviedol, že je presvedčený o nevine obžalovaného. Zotrval na dôvodoch uvedených v odvolaní. Zdôraznil, že z 20 rokov obžalovaný 19 rokov strávil v sociálnom zariadení. Obžalovaný nie je schopný samostatnej existencie, je v takom stave, že nemôže po vonku chodiť sám, nie je schopný ani telefonovať, nemal by byť trestne zodpovedný. Preto ho nie je nutné trestať, keďže trest nemá žiaden zmysel, ale je potrebné ho liečiť. Nestotožnil sa so záverom znalkyne, ktorá vyňala obžalovaného z pásma strednej demencie a zaradila obžalovaného do pásma ľahkej demencie. Uloženie trestu ako požaduje prokuratúra považuje za komické. Jednoznačne bolo preukázané, že obžalovaný bol oblečený, nemohol teda spáchať uvedený skutok. Žiadal odvolanie prokurátora zamietnuť a odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolania podali obžalovaný a okresný prokurátor ako oprávnené osoby v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine a treste, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nebolo podané dôvodne, naproti tomu odvolanie okresného prokurátora bolo podané čiastočne dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd zistil, že trest uložený obžalovanému napadnutým rozsudkom je neprimerane mierny. Preto krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozsudkom sám tak ako je to uvedené v jeho výrokovej časti. Zároveň podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietol.

Krajský súd neakceptoval odvolacie námietky obžalovaného v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritornému rozhodnutiu vo výroku o vine. Obžalovaný bol pristihnutý pri trestnom čine, priama svedkyňa Q. S. na hlavnom pojednávaní popísala konanie obžalovaného, ktorý ležal v izbe na posteli na poškodenom maloletom tak, že maloletý bol na posteli v polohe priečne dole bruchom, nohy od stehien mu trčali dole z postele, mal na členkoch stiahnuté pyžamové nohavice, na genitáliách a na zadku bol nahý, pričom obžalovaný ležal na maloletom tak, že nohy mal na zemi a telom sa pohyboval

dopredu a dozadu po maloletom, pričom pyžamové nohavice mal oblečené. Niet jediného racionálneho dôvodu spochybňovať pravdivosť výpovede tejto priamej svedkyne. Pri existencii priameho svedka potom tvrdenie obžalovaného, že neexistujú žiadne usvedčujúce dôkazy, nie je namieste. Obranu obžalovaného, že je vylúčené, aby oblečený niekoho sexuálne zneužil, a že ani lekárske vyšetrenie poškodeného maloletého nepreukázalo jeho znásilnenie, krajský súd taktiež neakceptoval. Ako správne uviedol okresný súd, k naplneniu objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. sa nevyžaduje, aby či už obžalovaný alebo poškodený mali obnažené intímne alebo iné partie tela, ktoré spadajú pod pojem pohlavnej nedotknuteľnosti. Sexuálne zneužívanie podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. má totiž rôzne formy. Nejde len o formy, pri ktorých sú obnažené intímne partie tela, napr. súlož, ale aj o iné spôsoby sexuálneho zneužívania, pri ktorých sú tieto partie zahalené, avšak napriek tomu k zásahom do pohlavnej sféry poškodených dochádza. Preto má krajský súd za to, že okresný súd dospel k správnejmu záveru, že obžalovaný sa predmetným konaním dopustil zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák.

Zmenu rozhodnutia v prospech obžalovaného vo výroku o vine nie je spôsobilá vyvolať ani tá skutočnosť, že výpoveď poškodeného maloletého je skreslená a pomiešaná spomienkami na sexuálne zneužitie pred jeho umiestnením do detského domova, nakoľko obžalovaného jednoznačne zo spáchaného skutku usvedčila očitá svedkyňa Q. S..

Dôvodnou nebola ani odvolacia námietka, že obžalovaný nie je trestne zodpovedný pre jeho nepriaznivý duševný stav. Pri posúdení trestnej zodpovednosti obžalovaného okresný súd správne vychádzal zo znaleckých posudkov č. XX/XXXX a XX/XXXX a výsluchu znalkyň Q.. X. Q. a Q.. X. O., ktorými bolo preukázané, že obžalovaný napriek svojim zníženým intelektovým schopnostiam vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania a vedel ho aj ovládať. Znalkyne dostatočne súdu objasnili nesúlad medzi ich závermi a závermi vyplývajúcimi zo správ lekárov Q.. V. S., Q.. S., Q.. B., v zmysle ktorých bol obžalovaný diagnostikovaný ako osoba so stredne ťažkou duševnou zaostalosťou s významnou poruchou správania, keď tieto zdôvodnili, že ide buď o diagnostický omyl, alebo o klasifikáciu podľa starých kritérií.

Ohľadne výroku o treste dospel krajský súd čiastočne k inému záveru ako okresný súd.

Okresný súd správne u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. d), j) Tr. zák., t.j. že spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých a táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť, a že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, naproti tomu nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť, teda ich pomer bol 2:0 v prospech obžalovaného, preto sa podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. znížila horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, teda obžalovanému bolo možné uložiť trest odňatia slobody na 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov. Krajský súd, okrem pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, zároveň podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol aj na mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, ktoré pomerne významne vyznievali v prospech obžalovaného.

Okresný súd taktiež správne v pomeroch obžalovaného, ktorého intelekt je v pásme ľahkej duševnej zaostalosti, a ktorý bol takmer od svojho narodenia až do dospelosti nepretržite umiestnený v ústavnej starostlivosti, vzhľadom pomery odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu, a teda správne aplikoval inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák.

Prokurátor v súvislosti s mimoriadnym znížením trestu namietal, že obžalovaný po celý čas prípravného aj súdneho konania popieral spáchanie skutku napriek existencii usvedčujúcich dôkazov. Krajský súd ma za to, že táto skutočnosť žiadnym spôsobom nevylučuje aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu. Ako je zrejmé z ust. § 39 ods. 1 Tr. zák., aplikácia mimoriadneho zníženia trestu je prejavom diskrečného oprávnenia konajúceho súdu a je prípustná za splnenia zákonom stanovených podmienok, ktoré sú vyjadrené alternatívne, z ktorých jednou sú pomery páchatela, a práve táto podmienka bola splnená.

Na rozdiel od súdu prvého stupňa má však krajský súd za to, že uložený trest vo výške 6 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu a určenou skúšobnou dobou 1 rok je neprímerane mierny, preto sám rozhodol tak, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody 12 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu a skúšobnou dobou 2 roky. Vzhľadom na trestnú sadzbu, ktorá je v tomto prípade 3 až 10 rokov je takto uložený trest primeraný.

Spáchaný trestný čin v rámci do úvahy prichádzajúcich jednotlivých prípadov sexuálneho zneužívania vykazuje značne nižší stupeň intenzity a závažnosti v porovnaní napr. s prípadom, žeby došlo k sexuálnej praktike porovnateľnej so súložou. Súčasne obžalovaný nebol doposiaľ súdom trestaný a bol postihnutý len za dva drobné priestupky. Na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného tak výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný a táto bude dosiahnutá i bez jeho priameho výkonu. Preto krajský súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

Z týchto dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a to pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.